

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/17-18/275

URBROJ: 65-17-02

Zagreb, 26. listopada 2017.

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA
gospodinu
Draženu Bošnjakoviću, ministru

U prilogu dostavljam zastupničko pitanje prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno sukladno članku 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora.

Molim odgovorite na postavljeno zastupničko pitanje, sukladno odredbi članka 142. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora, u roku od 30 dana od dana kada je pitanje dostavljeno.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

Na znanje:
- Vladi Republike Hrvatske

HRVATSKI SABOR

prof. dr. sc. Miroslav Tudman
zastupnik

Zagreb, 26. listopada 2017.

REPUBLIKA HRVATSKA
65 -- HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 26-10-2017		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
021-12/17-18/275	65	
Uradžbeni broj:	Pril.	Vrij.
6531-17-01	-	--

PREDSJEDNIK HRVATSKOG SABORA
gospodin Gordan Jandroković

Predmet: Zastupničko pitanje upućeno ministru pravosuđa g. Draženu Bošnjakoviću

Poštovani,

Temeljem članka 140. poslovnika Hrvatskoga sabora, postavljam sljedeće

ZASTUPNIČKO PITANJE:

U sporu između Republike Hrvatske i Republike Slovenije oko utvrđivanja državne granice (PCA Case No. 2012-04) Arbitražni jer tribunal u svojem pravorijeku od 29. lipnja 2017. između ostaloga utvrdio i sljedeće:

751. In respect of the mouth of the Dragonja, finally, Croatia had initially reserved the right to claim that the rest of the boundary—namely the final 3.5 km stretch of the river before it reaches the sea—is set in the middle of the natural course of the Dragonja River, so that the lands south of the river and north of the St Odoric Canal are Croatian territory. ¹³⁹¹ In the second round of oral argument, Croatia however confirmed that its position is that the Dragonja River “as it flows through the St Odoric Canal” is the land boundary as of 25 June 1991. ¹³⁹²

I prema odluci Arbitražnoga tribunala može se razabrati da je Hrvatska na početku procesa ustrajavala na zahtjevu da je prirodni tok rijeke Dragonje granična crta između dviju država sve do njezina ulijevanja u Savudrijsku valu. To znači da je i teren sjeverno od kanala Sv. Odorika hrvatski državni teritorij.

Međutim, u drugome krugu saslušavanja stranaka u postupku iznošenja argumentacije i podnošenja dokaza, Hrvatska strana odustaje od zahtjeva da je rijeka Dragonja granica sve do njezina ušća u Savudrijsku valu i pristaje da je granica ide (umjetnim) kanalom Sv. Odorika, dakle južno od toka rijeke Dragonje.

Kako je po sporazumima između Hrvatske i Slovenije još iz 1940-ih godina rijeka Dragonja prihvaćena kao prirodna i etnička granica između dviju republika, te kako i prema

međunarodnome pravu granica ostaje rijeka neovisno o naknadno izgrađenim kanalima, postavlja se pitanje:

Koja je institucija i koja je odgovorna osoba svojim službenim iskazom, odnosno izjavom danom u arbitražnom postupku pristala na promjenu državne granice, te time povrijedila Ustav RH derogiravši jednu od isključivih ovlasti Hrvatskoga sabora (odlučivanje o promjeni državnih granica)?

Što će Vlada RH učiniti kako bi se sankcionirala osoba koja je odgovorna za kršenje čl. 81. Ustava RH, budući da je Hrvatski sabor isključivo nadležan za odlučivanje o promjeni državnih granica?

OBRAZLOŽENJE

Republika Hrvatska je potpisala sporazum o arbitraži sa Slovenijom 2009. g. no, postupak je zbog općepoznatih činjenica i okolnosti nepovratno kompromitiran radi ponašanja slovenske strane i nedopuštenog političkog utjecaja na odluke u korist Republike Slovenije. Za Republiku Hrvatsku odluke Arbitražnoga suda su neobvezujuće, budući da je Hrvatski sabor već 2015.g donio odluku o povlačenju iz arbitražnog postupka.

Iako je sam arbitražni pravorijek bez ikakvog pravnog učinka za Republiku Hrvatsku, nužno je sankcionirati postupak odgovornih predstavnika s hrvatske strane koji su djelovali mimo pozitivnih propisa iz međunarodnoga prava, te bez suglasnosti Hrvatskoga sabora bili spremni predati hrvatski državni teritorij Sloveniji.

Očiti su razlozi takvome zahtjevu: prvo, ne dozvoliti da ovaj presedan bude izlika da bilo tko u budućnosti može pristati na promjenu državnih granica te predaju i najmanjeg dijela hrvatskoga teritorija; drugo, sankcioniranje pristanka na promjenu granica može omogućiti slovenskoj strani da se u budućim pregovorima oko granica pozivaju na već iskazani pristanak hrvatske strane u arbitražnome postupku; treće, već je i sporazum Drnovšek-Račan iz 2001., bio motiviran interesima „dobrosusjedskih ustupaka“ a ne državnim interesom, te je vrijeme da Hrvatska odustane od takve logike i konačno prestane pristajati na sporazume u interesu vlastite štete.

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Zastupnik